

„Meandry Iny”

przebieg szlaku kajakowego

- S** BĄCZNIK - początek szlaku
- ZABRÓD**
- S** GOLENIÓW - basen kąpielowy
- S** GOLENIÓW - port rzeczny
- MODRZEWIE**
- S** BOLESŁAWICE
- S** INOUJŚCIE
- S** LUBCZYNA - koniec szlaku

przystanek
ze slipem
plywającym

przystanek
bez slipu

przystanek
ze slipem
stacjonarnym

MEANDRY INY

Szlak kajakowy
34 km

*Serdecznie witamy w naszej gminie
i zapraszamy na wyprawę kajakiem po Inie.*

Ina, której długość wynosi niemal 130 km jest jedną z najpiękniejszych rzek Pomorza Zachodniego. Na ponad 111 km długości nadaje się do uprawiania kajakarstwa, które z roku na rok zdobywa coraz więcej zwolenników.

Jednym z najbardziej urokliwych fragmentów rzeki jest odcinek przepływający przez teren Gminy Goleniów. Jego długość wynosi ok. 28 km. Rozpoczyna się w pobliżu miejscowości Bącznik, a kończy w Lubczynie nad jeziorem Dąbie. Rzeka w wielu miejscach jest szlakiem dzikim, trudnym do przebycia i oferującym wiele zaskakujących niespodzianek. Na niemal całym szlaku płyniemy rzeką nieuregulowaną, mijając co kilka kilometrów zmieniający się krajobraz. Jedynie fragment rzeki płynący przez Goleniów jest uregulowany.

W kilku miejscach przygotowano miejsca wypoczynkowe, wiaty przystankowe i slipy. W samym Goleniowie proponujemy dłuższą przerwę, którą można wykorzystać na zwiedzenie najciekawszych fragmentów miasta. Położone są one w promieniu 300 m od przystanku

kajakowego ulokowanego w miejscu starego hanzeatyckiego portu. W Inoujściu, w którym w średniowieczu znajdował się port morski Goleniowa wpływamy na jezioro Dąbie, które oferuje zupełnie inne wrażenia. Tu należy zwrócić uwagę na zmianę charakteru wód, a co za tym idzie zupełnie inne wymogi zachowania bezpieczeństwa.

Odcinek płynący przez Gminę Goleniów, został przygotowany dla kajakarzy w ramach projektu „Meandry Iny” i jest systematycznie monitorowany i nadzorowany.

Wszyscy chętni mogą skorzystać z własnego sprzętu lub skorzystać z wypożyczalni i pomocy organizacyjnej Ośrodka Sportu i Rekreacji (OSiR) w Goleniowie. OSiR zapewni Państwu niezbędny sprzęt oraz dowiedzie i odbierze go po spływie.

Planując spływ, należy wziąć pod uwagę własne możliwości i zamiary, szczególnie pod kątem zwiedzania przy okazji poszczególnych zakątków rzeki, np. miejsc, w których do rzeki wpływają inne ciekі wodne, obiektów przyrodniczych lub mijanych miejscowości.

Zapraszamy!

BĄCZNIK

przystanek
ze ślipem
stacjonarnym

S

Meandry Iny - szlak kajakowy
o km początek szlaku (101,9 km rzeki)

Spływ rozpoczynamy od pierwszej przystani położonej na lewym brzegu rzeki w pobliżu osady Bącznik. Ze Szczecina możemy dojechać tu drogą Kliniska-Stawno, a od strony Goleniowa drogą Bolechowo-Stawno. Dojeżdżamy do mostu na Inie i skręcamy na drogę gruntową prowadzącą do przystani w dole, która znajduje się około 100 m od mostu i jest z niego dobrze widoczna. Po drewnianym ślipie opuszczamy kajaki na wodę.

Zaczynając się w tym miejscu Dolinę Iny dobrze znają jedynie wędkarze i myśliwi, bo jest to kraina trudno dostępna. Od samego początku rzeka płynie zakolami. Niewysokie brzegi na długich odcinkach zarośnięte są krzewami i drzewami, głównie różnych odmian wierzb i wikliny. Po drodze można zauważyć powalone przez bobry drzewa i gałęzie oraz budowane przez nie żeremia. Po pierwszym kilometrze spływu, z lewej strony rzeki widoczna jest leśniczówka nadleśnictwa Kliniska - Stawno. Jest to Kwaterna Myśliwska w Łęsku.

Do kwatery można dojechać drogą lądową z Klinisk do Stawna. Dysponuje ona pokojami noclegowymi, punktem przestrzeliwania broni myśliwskiej, stawem rybnym, w którym, podobnie zresztą jak i w Inie można wędkować. Miejsce jest bardzo dobrym punktem wypadowym wędrowek (możliwość wypożyczenia rowerów i wynajęcia koni) i spacerów, w czasie, których w sezonie można zbierać występujące tu obficie grzyby i jagody.

Leżący nieopodal Bącznik jest niewielką osadą położoną w sołectwie Bolechowo, na skraju Puszczy Goleniowskiej nad rzeczką Wisetka. Osada sąsiaduje z wsiami Bolechowo i Stawno. Pierwotnie była to osada młyńska, po raz pierwszy wzmiankowana w dokumentach w roku 1872. W pierwszej połowie XIX wieku wieś zamieszkiwało 10 osób; w drugiej połowie XIX wieku mieszkało tu 17 osób. We wsi istniały 2 domy mieszkalne, młyn oraz leśniczówka. Obecnie jest to niewielki przysiółek, którego zabudowa pochodzi z początków XX wieku. Z zabudowy dawnego młyna pozostały tylko ruiny i fundamenty oraz fragmenty śluzy i oszalowane cegłą i betonem wysokie brzegi rzeczki. W latach 90-tych XIX wieku istniała tu również leśniczówka. Około 1 km na prawo po lewej stronie drogi Stawno - Kliniska w pobliżu Iny, znajduje się ogrodzony parking z wyznaczonym placem pod ognisko, będący dobrym miejscem na wypoczynek, wędkowanie i grzybobranie a także wędrówki po pobliskich leśnych ścieżkach. Parking należy do Nadleśnictwa Kliniska. Zachęcamy również do odwiedzenia Ośrodka Edukacji Przyrodniczo-Leśnej przy Nadleśnictwie Kliniska, który proponuje interesujące piesze

szlaki turystyczne, ścieżki rowerowe i ścieżkę edukacyjną. W budynku nadleśnictwa do dyspozycji gości znajdują się 2 dwuosobowe pokoje.

Płynąc dalej zauważamy, że rzeka zachowała tu w całej okazałości swój pierwotny i dziki charakter, nurt jest wartki, rzeka na przemian się zwęża, meandruje lub poszerza.

Na 5 km spływu mijamy niewielką wieś Zabród. Niedaleko wsi po lewej stronie w lesie wznosi się Góra Lotnika, dawniej zwana Górą Dzwonów. Zabród jest niewielką osadą położoną w sołectwie Podańsko. Miejscowość ulokowana jest bezpośrednio na prawym brzegu Puszczy Goleniowskiej, po zachodniej stronie drogi Goleniów - Stawno. Jedyna wzmianka o tej miejscowości pochodzi ze spisów z lat 1850-52 oraz 1867 r. Na początku XX w. założono tu niewielki majątek. W 1928 r. majątek zamieszkiwały 52 osoby. Znajdowała się tu także leśniczówka i niewielki cmentarz. Obecnie osada rozbudowuje się zmieniając swój charakter. W dalszym ciągu znajduje się tu leśniczówka, niedaleko której została utworzona przez Nadleśnictwo Kliniska ścieżka edukacyjna „Uroki Doliny Iny”.

ZABRÓD

Meandry Iny - szlak kajakowy
6,5 km szlaku (108,4 km rzeki)

Po ominięciu Zabrodu na 6 km trasy dopływamy do Królewskiego Źródła - dawniej celu pieszych wędrówek goleniowian. Tym odcinkiem trasy rozpoczyna się piękny przyrodniczo odcinek rzeki, płynącej przez ostatnie fragmenty Puszczy Goleniowskiej.

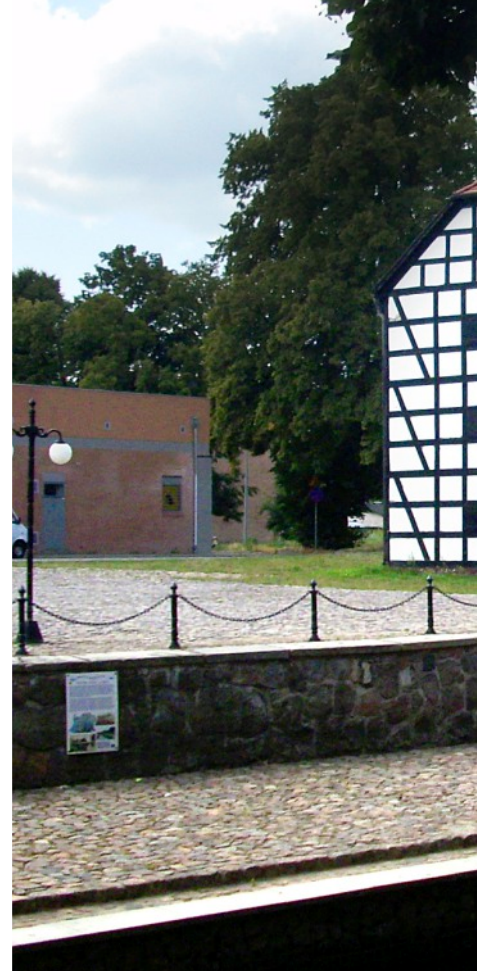
GOLENIÓW - basen kąpielowy

Meandry Iny - szlak kajakowy
9 km szlaku (110,9 km rzeki)

przystanek
ze slipem
stacjonarnym

S

Wyptywając z puszczy zbliżamy się powoli do Goleniowa. Znajdujemy się na 111 km rzeki i dotychczas pokonaliśmy dopiero 9 km naszego szlaku. Jesteśmy przy basenie kąpielowym przy ulicy Spacerowej. Tu znajduje się druga przystań. Niedaleko stąd, przy ulicy Parkowej znajduje się siedziba Nadleśnictwa Goleniów i Park im. Ignacego Paderewskiego ze ścieżką przyrodniczą. Spacerując ścieżką można również w dni robocze zwiedzić teren nadleśnictwa. Wystarczy wcześniej skontaktować się z leśniczym. Płynąc dalej przez miasto widzimy w pełni uregulowaną rzekę.

GOLENIÓW - port rzeczny

przystanek
bez slipu

S

Meandry Iny - szlak kajakowy
11,5 km szlaku (113,4 km rzeki)

Po pokonaniu następnego kilometra docieramy do dawnego portu rzecznego, przy którym znajduje się bulwar i promenada nad Iną. Zatrzymując się w dawnym porcie rzeczny jesteśmy niemal w centrum miasta i w pobliżu większości zabytków z okresu hanzeatyckiej świetności Goleniowa.

Bezpośrednio w porcie znajduje się zabytkowy spichlerz, mury obronne wraz z basztami: Prochową i Menniczą oraz furtą wodną, a nieco dalej kościół św. Katarzyny i Brama Wolińska, w której znajduje się Centrum Informacji Turystycznej.

Spacerując wzdłuż murów nad Iną natkniemy się na kilka granitowych rzeźb obrazujących legendy o Goleniowie i okolicy. Tworzą one Aleję Legend i stanowią jedną z najciekawszych atrakcji miasta.

Opuszczając Goleniów ponownie wkraczamy na dziewicze tereny. Rzeka zaczyna coraz bardziej meandrować, jest coraz bardziej zakrzaczona drzewami i wysokimi krzewami, wąska i kręta.

Po chwili dopływamy do znajdującej się po prawej stronie rzeki wsi Modrzewie.

MODRZEWIE

Meandry Iny - szlak kajakowy
18 km szlaku (120 km rzeki)

Po pokonaniu 18 km szlaku przepływamy obok kolejnej miejscowości - Modrzewia. Modrzewie jest niewielką wsią położoną ponad 2 km na zachód od Goleniowa przy drodze Goleniów - Święta, sąsiadującą z miejscowościami Łaniewo i Żdżary. Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z XIX wieku. Prawdopodobnie w 1842 roku założono tu folwark. W 1871 roku we wsi znajdowało się 16 budynków mieszkalnych zamieszkałych przez 204 osoby. W latach 1910-1930 w okolicach wzniesienia Wrzosowiec (12 m.n.p.m.) znaleziono wiele fragmentów narzędzi rolniczych, broni i ceramiki z okresu kultury łużyckiej. Obecnie wieś bardzo się rozbudowała, powstało wiele nowych domów, zamieszkała jest przez 200 osób. We wsi można skorzystać z noclegów w Stadninie Koni „Modrzewie”.

Po przeciwnej stronie Iny w odległości ok. 2 km znajduje się miejscowość Komarowo, która również oferuje możliwość skorzystania z noclegów w stadninie koni. Komarowo jest stosunkowo dużą wsią sołecką sąsiadującą z miejscowościami Kłosowice i Borzysławiec. Dzisiejsza wieś powstała z połączenia dwóch wsi kolonizacyjnych założonych w latach 1776-77. Pierwsza wieś Carlshof (Komarowo) powstała jako duże założenie folwarczne

z wsią położoną od strony wschodniej o charakterze zabudowy placowym nawiązującym do owalnicy, wokół której rozlokowane zostały niewielkie zagrody chłopskie związane z folwarkiem albo samodzielne, później również rzemieślników i zagrodników. Po 1945 r. folwark przejęty został przez Państwowe Gospodarstwo Rolne a wieś zasiedlona przez robotników rolnych gospodarstwa rolnego (PGR-u) i rolników indywidualnych.

Druga wieś Blankenfelde (Kłosowice) została założona na planie zwartej regularnej ulicówki zasiedlonej przez 26 kolonistów sprowadzonych przez miasto Goleniów głównie z głębi Niemiec i Holandii. Po roku 1945 duża część wsi uległa zniszczeniu. Wieś przejściowo nazywała się Danowo a później Kłosowice, aż do czasu połączenia się z Komarowem. Obecna zabudowa wsi pochodzi w głównej mierze z XIX wieku i początków XX wieku, natomiast w założeniu byłego gospodarstwa rolnego prawie wszystkie budynki gospodarcze i mieszkalne (bloki) są wybudowane po 1945 roku lub całkowicie przebudowane jak dawny pałac pochodzący z połowy XIX wieku.

BOLESŁAWICE

przystanek
bez ślipa

S

Meandry Iny - szlak kajakowy
23 km szlaku (125 km rzeki)

Po przepłynięciu kolejnych 5 km docieramy do pierwszej za Goleniowem przystani, która znajduje się w pobliżu mostu nieopodal Bolesławic. Bolesławice są niewielką osadą położoną w sołectwie Modrzewie oddaloną o 10 km. od Goleniowa sąsiadującą z miejscowościami Święta i Modrzewie. Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1754 roku. We wsi znajdował się park oraz nie istniejący już dwór. Zabudowa Bolesławic była bardzo harmonijnie wkomponowana w naturalny krajobraz. Znajdował się tu zespół dworsko-parkowy, zabudowania folwarczne oraz kolonia mieszkalna. We wsi znajdował się także nieistniejący już niewielki cmentarz ewangelicki. Obecnie wieś posiada całkowicie inny układ przestrzenny i architektoniczny, zachowały się nieliczne budynki mieszkalne pochodzące z początku XX wieku. Współczesny charakter wsi związany jest z istniejącym tutaj do początku lat 90-tych XX w. PGR-em. Obecnie wieś zamieszkała jest przez kilka osób.

W okolicach Bolesławic na Kanale Jacecko znajduje się dobre łowisko rybne. Na organizowanych tu zawodach może pomieścić do 80 uczestników. Aby dotrzeć do stowiska należy pieszo pokonać dość duży odcinek bezdroża. Łowisko charakteryzuje się sporymi różnicami głębokości wody, które dobowo wahają się nawet do pół metra. Kanał służy zrzutowi wód z innych kanałów płynących w okolicy i jest nieuregulowany. Dominują tu średniej wielkości płocie i krąpie, można również złowić liny i leszcze, a sporadycznie inne gatunki.

Opuszczając Bolesławice rzeka poszerza się, a nurt staje się słabszy.

INOUJŚCIE

przystanek
bez slipa

S

Meandry Iny - szlak kajakowy
27,1 km szlaku (129 km rzeki)

Po przepłynięciu kolejnych 4 km docieramy do przystani w Inoujściu. Przystań znajduje się po prawej stronie rzeki przed budynkiem, w którym dawniej mieściła się stacja Urzędu Morskiego. Pracowali tam latarnicy, którzy obsługiwali światła nawigacyjne na torze wodnym Szczecin-Świnoujście.

Inoujście jest niezamieszkałą osadą w sołectwie Komarowo. Miejscowość znajduje się na półwyspie utworzonym przez wody jeziora Dąbie, Ińskiego Nurtu i Odry. Pierwsza wzmianka pochodzi z 1268 r., kiedy to Książę Barnim I, doceniając gospodarczą rolę Iny dla Goleniowa nadał ją miastu na własność w górę biegu na odległość 1 mili od miasta i w dół, aż do ujścia z prawem założenia portu morskiego. Z przekazów źródłowych wynika, że przed wiekami Ina miała u ujścia dwie odnogi tworząc bardzo zabagnioną deltę. Ujście rzeki usypane jest z obu stron kamieniami i oznakowane palami. Dotychczas pokonaliśmy nieco ponad 27 kilometrowy szlak na rzece. Dotarliśmy do jej ujścia i możemy zrezygnować z dalszej podróży lub wpłynąć na Domiążę, opłynąć wystającą część lądu i dostać się na Jezioro Dąbie w tzw. Iński Nurt.

Jezioro Dąbie posiada 56 km² powierzchni i jest czwartym jeziorem pod względem powierzchni w Polsce. Jego długość wynosi 15,5 km, a szerokość ok. 4 km. Przeciętna głębokość jeziora wynosi 3,5 m. Wycieczkę kajakiem przez jezioro polecamy wyłącznie doświadczonym kajakarzom. W przypadku zerwania się wiatru bardzo szybko powstaje tu wysoka fala. Dlatego mniej wprawni powinni pływać wyłącznie w pobliżu brzegów i tak też poprowadzony jest szlak.

MARINA LUBCZYNA

Meandry Iny - szlak kajakowy
33,6 km szlaku

przystanek
ze ślipem
stacjonarnym

Optywając jezioro Dąbie, z prawej strony, niedaleko Irńskiego Nurtu, mijamy na wpół zatopiony betonowy kadłub statku zbudowanego podczas II wojny światowej przez Niemców. Został on po wydobyciu z toru wodnego osadzony tu na stałe. Obecnie stanowi atrakcję turystyczną. Po przepłynięciu prawie 7 kilometrowego odcinka wzdłuż brzegów jeziora Dąbie docieramy do Lubczyny i przystani kajakowej znajdującej się przy Marinie Lubczyna Ośrodka Sportu i Rekreacji w Goleniowie (OSiR).

Lubczyna jest dużą wsią sołecką sąsiadującą z miejscowościami Borzysławiec, Kępy Lubczyńskie i Czarna Łąka. Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi prawdopodobnie z 1124 roku. W roku 1303 książę Otton II nadał wieś Janowi von Wussow, w rękach tej rodziny wieś pozostawała do poł. XVIII wieku. W 1747 roku małoletni spadkobiercy (Georg Wilhelm von Sydow i Carl Fridrich von Flemming) sprzedali wieś fiskusowi królewskiemu, następnie na krótki okres wieś wróciła znów w ręce rodu von Wussow, by w roku 1788 przejął ją Michael Ernest von Schwichow, w 1797 r. - Julius Friedrich von Flemming, a w 1797 r.

Albrecht Ferdinand von Kurowsky. W 1805 r. Lubczynę przejęła rodzina von Borgstade, która posiadała wieś do 1939 roku. We wsi znajdował się kościół, cmentarz, zespół folwarczny, wiatrak, szkoła oraz port.

Dzisiejsza zabudowa wsi pochodzi głównie z początku XX w. Znaczna część jej zabudowań została zniszczona w 1945 r. i rozebrana na cegły, które trafiły na odbudowę Warszawy. Obecnie Lubczyna jest typową miejscowością letniskową zamieszkałą przez ponad 500 osób. Ciekawym miejscem w miejscowości jest lapidarium - były niemiecki cmentarz doprowadzony do porządku z pomnikiem zbudowanym z ocalałych nagrobków i pomnikiem poległych w czasie I Wojny Światowej mieszkańców Lubczyny i okolicznych wsi.

Znajduje się tu odnowiona w 2014 r. przystań jachtowa, plaża, zaplecze gastronomiczne, sklep i poczta. W ośrodku należącym do OSiR można wynająć domek kempingowy lub rozbić namiot na strzeżonym polu biwakowym. Szeroka i piaszczysta plaża o długości ok. 200 m z wybudowaną zjeżdżalnią stanowi atrakcyjne miejsce

do wypoczynku. W sezonie plaża strzeżona jest przez ratowników WOPR. Kąpielisko posiada również bazę noclegową. Całość jest ogrodzona.

Ośrodek posiada własny plac zabaw, boisko do siatkówki, ślizgawkę, huśtawki. Korzystający z plaży mają do dyspozycji toalety oraz natryski. Na terenie plaży funkcjonują dwa punkty gastronomiczne: kiosk na plaży oraz kawiarnia przy wejściu. Kąpielisko dysponuje także własnym sprzętem turystycznym, łodziami i kajakami.

Znajdująca się tu Marina Lubczyna posiada 3 baseny portowe, pozwalające na przyjęcie około 150 jachtów.

Marina Lubczyna jest jedną z przystani na Zachodniopomorskim Szlaku Żeglarskim.

Gmina Goleniów

72-100 Goleniów, pl. Lotników 1

tel. 91 46 98 200 i 46 98 222

e-mail: ugim@goleniow.pl

www.goleniow.pl

[facebook.com/gm.goleniow](https://www.facebook.com/gm.goleniow)

Centrum Informacji Turystycznej

72-100 Goleniów, pl. Bramy Wolińskiej 1

tel. 91 418 95 90

e-mail: cit@turystyka.goleniow.pl

www.turystyka.goleniow.pl

Wydawca: Gmina Goleniów

Opracowanie merytoryczne: Józef Kazaniecki, Maria Palica, Agnieszka Roszatycka-Krause

Projekt i skład: STUDIO KRAUSE

Fotografie: archiwum Urzędu Gminy i Miasta w Goleniowie, Ośrodek Sportu i Rekreacji w Goleniowie, Małgorzata Gil, Wiesław Krause, Dariusz Przybylski

ISBN 978-83-932338-4-7

Goleniów, 2014 r.

GMINA GOLENIÓW

pl. Lotników 1, 72-100 Goleniów, Poland

tel. +48 91 46 98 200, 222

www.goleniow.pl

f facebook.com/gm.goleniow

